

byla by mu poskytnuta již tím, že mu bylo dříve placeno, než věřitelům dle vyrovnání placeno býti mělo. Toto placení bylo tudíž, ať se stalo výslovně předem na kvotu čili nic, dle §u 47 vyr. ř. neplatné, a žalovaný může si to, co platil, započísti na vyrovnací kvotu. Ježto tím jsou vyrovnány všechny dosud splatné lhůty vyrovnací kvoty, není žaloba opodstatněna a byla soudem prvé stolice právem zamítnuta.

Čís. 5231.

Námítka nevčasnosti (škodlivosti) žádaného zrušení spoluvlastnictví může býti odůvodňována pouze okolnostmi pomíjejícího rázu, nikoliv trvalými nebo takovými, jichž změny nebo konce nelze očekávat v dohledné době. Důsledky, plynoucí ze zákona o ochraně nájemců, jsou rázu trvalého.

(Rozh. ze dne 25. srpna 1925, Rv I 1072/25.)

Žalobě o zrušení spoluvlastnictví k nemovitosti bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dovolatel spatřuje nevčasnost s hlediska §u 830 obč. zák. v tom, že za nynějších, jmenovitě zákonem o ochraně nájemců způsobených poměrů, vzhledem ku zjištěné úplné obydlenosti v úvahu přicházejícího domu, která na jeho prodejnost nemůže zůstat bez vlivu, poněvadž se za obydlený dům nedá docílití takové ceny, jako za neobydlený, když se domy kupují hlavně k vůli bytům, jest navrhovaný prodej nevčasným, a ku škodě ostatních účastníků. Dovolatel míní, že to jsou věcné, nikoli osobní, důvody. Leč námítka nevčasnosti nebo škodlivosti žádaného zrušení spoluvlastnictví může býti odůvodňována pouze okolnostmi pomíjejícího rázu, nikoli trvalými, nebo takovými, jichž změny nebo konce nelze očekávat v dohledné době. Proto nemůže dovolatel těžiti pro sebe z důsledků, plynoucích ze zákona o ochraně nájemcu, neboť to jsou okolnosti odůvodněné rozvojem poválečných poměrů hospodářských, rázu trvalého, jichž změny podle hospodářských pravidel nelze v dohledné době očekávat, kteréžto změny ostatně s jinými obměnami v hospodářském životě vyskytují se ustavičně. O škodlivosti bylo lze mluvit jenom tenkrát, kdyby prospěch, který by jinak připadl všem spoluvlastníkům, měl náležeti při prodeji toliko jednomu z nich, což však dovolatel ani netvrdil.

Čís. 5232.

Zaopatřovací požitky bývalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém (zákon ze dne 18. března 1921, čís. 130 sb. z. a n.).

Pro vyměření zaopatřovacích požitků není rozhodna lehčí služba, přikázaná zaměstnanci vzhledem k jeho vysokému stáří, nýbrž jeho došavadní význačnější služba.

(Rozh. ze dne 25. srpna 1925, Rv I 1294/25.)

Žalobu vdovy po zaměstnanci na velkostatku proti majiteli velkostatku o placení zaopatřovacích požitků dle skupiny deváté *proce sní soud první stolice* zamítl. *Odvolací soud* přiznal žalobkyni zaopatřovací požitky dle skupiny osmé. *Nejvyšší soud* nevyhověl dovolání žalovaného.

D ů v o d y:

Po právní stránce vytýká žalovaný, že odvolací soud porušil předpis §u 10 zákona o zaopatřovacích požitcích č. 130/1921, nařizující, by zaměstnanci byli zařaděni do jednotlivých skupin podle své poslední skutečně vykonané služby, přisoudiv žalobkyni požitky osmé skupiny, náležející revírním lesním, ačkoliv manžel žalobkyně byl revírníkem jenom do roku 1895, od tohoto roku pak až do své smrti v roce 1898 zastával úřad účetního v malém skladisti, podle něhož by mohla býti mu přiřknuta leda skupina sedmá. Nejvyšší soud souhlasí s právním názorem soudu odvolacího. Manžel žalobkyně byl v roce 1895 jmenován účetním skladiště dříví s malým a pohodlným oborem působnosti po 51 letech celkové lesní služby a 34leté službě jako revírní lesní. Podle jmenovacího dekretu ze dne 15. července 1895 byl mu v uznání dlouhých a vždy věrných a horlivých služeb udělen současně titul nadlesního a poskytnut peněžitý přídavek. Z toho plyne, že poslední zaměstnání manžela žalobkynina nebylo již aktivní službou v pravém smyslu slova, jakou má na mysli § 10 zák. a při níž mzda i titul bývají pravidelně úměrný konaným pracím, nýbrž tak zvaným místem odpočivným, totiž zvláštním způsobem starobního zaopatření, nahražujícím úplnou pensi. Pro vyměření zaopatřovacích požitků není proto rozhodnou tato služba konaná ve vysokém stáří po tři léta před smrtí, nýbrž předcházející služba revírního lesního. Touto službou nabyt manžel žalobkyně již nároku na zaopatření ve stáří, vyslouženého zaopatření dostalo se mu přidělením nové pohodlné služby účetního s titulem a platem úměrným významnější službě dosavadní. Proto se nemůže služba konaná v posledním postavení vzítí při novém upravení zaopatřovacích požitků již v počet, nýbrž předcházející služba revírního lesního.

Čís. 5233.

Byl-li předmět pronájmu zničen požárem, nemá nájemce nároku proti pronajímateli, by byt znovu zřídil, třebaš předmět pronájmu nebyl zničen úplně a bylo ho snad lze obmezeně užívatí.

(Rozh. ze dne 25. srpna 1925, Rv I 1359/25.)

Žalobkyně obývala v jednopatrovém domě žalovaných byt v prvním poschodí, jež byla nucena vykliditi, ježto střecha domu byla zničena požárem. Žalobě, již domáhala se napotom na žalovaných, by jí byl byt v použitelném stavu odevzdán a v něm udržován, *proce sní soud první stolice* vyhověl, *odvolací soud* žalobu zamítl. *Nejvyšší soud* nevyhověl dovolání